

Hocus Sprokus bij Pagadder,

Anneleentje, een klein Pagaddertje, komt na school mee naar de opvang Pagadder.

Ze is heel erg moe en wil graag een beetje rusten.

"Ok", zegt de begeleidster, "ik zal voor jou een sprookje voorlezen. Kom maar lekker knus tegen me aan liggen en luister....."

Sprookjeshutsepot

Er was eens in een bos vol tinkelbellen, een klein meisje met een rood kapje.

Ze heette Roodkapje.

Ze moest naar oma met een mandje, gevuld met een 'lamp', een vieze, vuile lamp."

"Wat moet mijn oma toch met zo een vuile lamp?" Dacht ze, "ik zal ze eens schoonwrijven."

Ze wreef met haar zakdoekje over de lamp en daar verscheen..... een Geest.

Roodkapje verschrok zich en vroeg met bevende stem: "Hela, wat doe jij hier, jij hoort niet thuis in mijn sprookje".

"Weet ik", antwoordde de Geest, maar, nu ik er toch ben, mag jij drie wensen doen en ik zal deze voor jou vervullen."

"Daar zal ik even over moeten nadenken, blijf je bij mij?" vroeg Roodkapje.

Dat vond de geest een goed idee, en samen trokken ze verder door het bos.

Roodkapje was blij, want ze was toch bang om de boze wolf tegen te komen.

Even verder op hun weg verschenen ineens zeven geitjes, ze waren helemaal buiten adem.

Ze waren een wolf tegengekomen en die had hen willen opeten.

Maar dankzij de hulp van de jager, zijn ze kunnen vluchten.

"Mogen we met jullie meegaan? Wij zijn bang, want onze huisjes zijn niet bestand tegen de wolf. Onze huisjes zijn van stro en hout" Zo gezegd, zo gedaan.

Met z'n allen vervolgden ze de bosweg naar het huis van oma, tot er plots vanuit de lucht een boze heks kwam aangevlogen op haar vliegend tapijt.

"Hé, waar ben ik,?" grolde ze "Ik moet naar huis. Ik krijg vanavond bezoek van mijn collega heksen en moet eten gaan maken. Ik moet dringend Hansje gaan klaarmaken als diner." En alvorens Roodkapje kon antwoorden, vloog het vliegend tapijt met de heks hoog boven de bomen uit naar een ver land.

Wat is hier allemaal aan de hand vroeg Roodkapje haar af. Iedereen komt zomaar in mijn sprookje?

Samen naderden Roodkapje, de Geest en de zeven geitjes een open plek in het bos. Daar aangekomen zagen ze een droevig meisje op een steen zitten en ze zong een droevig lied.

"Ik sliep minstens 100 jaar, 100 jaar zonder te weten,
Daarom vind ik het zo raar, dat mijn prins mij is vergeten.

Ik wachtte daar op mijn prins
Maar hij kwam niet, nee, hij kwam niet,
Hij heeft vast een andere Griet."

"Wat vreemd" dacht Roodkapje," nu is Doornroosje ook al hier, waarom zit ze niet in haar eigen sprookjesboek? Net zoals de geest en de zeven geitjes? "

Iedereen probeerde Doornroosje te troosten en te overtuigen om ook met hun mee te gaan naar oma.

Misschien kan zij ervoor zorgen dat iedereen terug naar zijn eigen sprookjesboek kan .

Samen trokken ze verder op pad tot bij de herberg aan de rand van het bos.

Ze hadden wel wat dorst gekregen en ze wilden allemaal gaan zitten aan een tafeltje, Maar het tafeltje en de stoeltjes waren zo... klein.

"Ober, mogen we allemaal een glaasje cola ? ,"

Als eerste kwam een dwerg aangelopen met een fles cola, en er volgden nog zes dwergen met de glaasjes.

Dit is wel heel erg vreemd, nu zijn de zeven dwergen ook al hier, dacht Roodkapje.

Toen ze samen allen een glaasje cola hadden gedronken , vroeg roodkapje aan iedereen hoe het kwam dat iedereen in haar verhaaltje voorkwam.

De zeven geitjes en de geest wisten van niets,

Enkel Doornroosje kon zich herinneren dat ze een grote lichtflits had gezien en dat ze zomaar ineens in het bos van roodkapje terecht was gekomen.

"Na al dat wandelen heb ik wel een beetje honger gekregen "zei roodkapje

"Dat is geen enkel probleem " zei 1 van de dwergen, "dit is namelijk een magisch tafeltje"

"Je moet enkel allemaal samen , tafeltje , dek je, zeggen en dan zal er een heerlijke maaltijd voor jullie klaarstaan."

Oh, wat handig zei Roodkapje, "kom dan roepen we allemaal samen. 1 , 2 , 3 ,'

" TAFELTJE DEK JE '"

Ineens stond er een heerlijke maaltijd voor iedereen klaar. Mmmmmm dat zag er allemaal heerlijk uit,

Al snel vulde iedereen zijn buikje met de heerlijke lekkernijen.

Nadat iedereen zijn buikje goed had gevuld besloten ze hun tocht verder te zetten naar oma.

Zij wist misschien meer van wat hier allemaal aan de hand was.

Roodkapje en haar nieuwe vrienden wandelden verder langs het hobbelige pad richting het huis van oma .

Opeens hoorde ze iemand roepen,

" gsm'etje in mijn hand , zeg me even, wie wordt het vrouwtje van mijn leven" !!!

"Wat krijgen we nu ?" dacht Roodkapje ,

Iets verder zag ze een prins met een gsm . " Wat ben jij aan het doen" ? , vroeg Roodkapje aan de prins.

Ik heb pas een nieuwe app op mijn gsm , en deze vertelt mij wie mijn droomprinses word. Doornroosje, die de prins stiekem wel een hele mooie jongen vond, vroeg hem verlegen wie dat dan was.

Samen keken ze nieuwsgierig naar het gsm scherm en opeens stond er geschreven :

Een meisje om van te dromen,

zal weldra jouw richting aankomen,

Ze ruikt naar rode rozen ,

stiekem heeft dit meisje al voor jou gekozen,

Ze heeft mooie blonde haren en een roos kleedje aan,
 deze prinses zal weldra langs jou staan '

Doornroosje begon te blozen, de prins keek voorzichtig haar richting uit en merkte op
 dat ze volledig aan deze beschrijving voldeed.

Hij vroeg voorzichtig aan Doornroosje of ze mee wou gaan naar zijn kasteel.
 Ze vloog de prins in zijn armen, dat wilde ze heel erg graag. maar eerst moeten ze uit het
 verhaaltje van Roodkapje komen. Dus besloten Roodkapje, de geest, de zeven
 geitjes, Doornroosje en haar prins hun tocht verder te zetten naar oma.

Tijdens de tocht door het bos, vond het gezelschap overal witte steentjes, die hen een weg
 wezen naar een huisje.

Een huisje van koek, snoep en peperkoek. "Dit moet het huisje van mijn oma zijn"
 riep Roodkapje opgetogen, maar langs de deur stond een grote brommer. " ik wist niet dat
 mijn oma op een brommer kon rijden " zei ze.

Toen ze binnengingen wisten ze niet wat ze zagen.

Daar zat oma met de grote boze wolf aan de tafel en er zat nog een meisje bij hun ,
 Het was Sneeuwwitje.

Ze was zo mooi, maar oh zo verdrietig.

"Ik heb gisteren een appel gegeten en plots was ik hier. Wat doe ik hier, hoe kom ik hier? Ik
 moet mijn vrienden terug zoeken." hakkelde Sneeuwwitje.

Roodkapje , die een beetje bang was van de grote boze wolf,
 vroeg aan oma wat er allemaal aan de hand was.

Oma zei "lieve meid, ik moet je voorstellen aan mijn nieuwe vriend' de grote boze wolf."
 Roodkapje schrok, "wat zeg je nu oma?? jouw nieuwe vriend ?" .

"Ja", zei oma, "je moet geen schrik hebben, hij ziet er misschien een beetje eng uit ,
 maar hij heeft een peperkoeken hartje."

Roodkapje moest toch even wennen aan het idee .

Ze was zo verstomd dat ze bijna vergat waarom ze naar oma was gegaan.

"oma, het was zo een vreemde dag in sprookjesland. Ik wilde je deze lamp brengen,
 maar toen ik hem wilde oppoetsen kwam er een geest tevoorschijn",

Onderweg kwamen we ,de zeven geitjes, Doornroosje ,
 die ondertussen haar prins heeft gevonden, hebben we
 de zeven dwergen gezien en er vloog een heks op een vliegend tapijt boven ons.",
 "Ach meisje, ik had deze lamp nodig omdat ik er een hutsepot van heb gemaakt,
 en ik wou de geest om hulp vragen."

" Ik wou spookjessoep maken voor Halloween.

"Maar ik gebruikte de verkeerde spreuk en ik kreeg een sprookjessoep.

" Ik wist mezelf geen raad en de geest is mijn laatste redding om iedereen veilig thuis te krij
 gen."

"Ooo lieve geest , zou jij ons willen helpen? "

"JAWEL KARMEL" zei de geest

" Daarvoor zal je je wens moeten zeggen terwijl je over mijn lamp wrijft."

"WACHT !!! "riep Roodkapje uit.

Oma schrok en liet bijna de lamp vallen.

"Eerst wil ik afscheid nemen van mijn nieuwe vrienden" .

"Ik heb dankzij jullie een onvergetelijke dag gehad, heel erg bedankt,

wat ga ik jullie missen !!!" zei Roodkapje
Iedereen gaf elkaar een dikke knuffel
Oma stelde voor dat ze ieder jaar met Halloween sprookjessoep zou maken, zo kunnen ze
ieder jaar elkaar weer even zien en gezellig samen zijn.
Dat vond iedereen een geweldig idee !

Oma nam de lamp, wreef erover en zei,
Hocus Sprokus "ik wens dat iedereen terug naar zijn eigen sprookjesboek kan gaan" ,
er kwam een grote bliksemschicht en opeens

Anneleentje, Anneleentje, wakker worden. Mama is er. We gaan naar huis.
"Mama, gaan we naar oma?"